

Denna undervisning börjar med att Jesus berättar för lärjungarna att de är salt på jorden och ljus i världen, något som säkert inte var så lätt att förstå till en början. Sedan fortsätter Jesus med att tala om *hur* de ska fullgöra sin uppgift i världen. I vår text försöker Jesus förklara att Gud inte bara har gett oss livet utan att Han också sörjer för oss. Det gör att vi kan vara fria från allvarliga bekymmer och grubblerier.

1. Gud ger oss mat och dryck

- a) Människor har i alla tider arbetat för brödfödan och tackat Gud som förser. Mat och dryck är nödvändig för hennes överlevnad. Människan får inte vara ansvarslös utan ska arbeta, men ska detta sättas i motsats till vilan? Till friheten från bekymmer? Det tror jag inte.
- b) Vi lever med västerländsk kultur som till en början inte var kristen utan gnostisk, det vill säga uppdelad i gott och ont. Västerlänningen menar att här pågår en kamp och här finns många gudar och trosuppfattningar vi kan vända oss till. Därför lever många än i dag med den föreställningen att världen är delad, andligt och materiellt står i ett motsatsförhållande till varandra och få vet vilken gud man ska vända sig till för att få hjälp.
- c) Jesus låter oss veta att Gud är Herren över allt. Han är den som har gett liv *och* Han är den som uppehåller livet och så exemplifierar han med fåglar som äter och växter som är klädda i härlighet. Gud är på en gång oändligt långt borta, fördold och ändå mycket nära i skapelsen. Skapelsen är det hus i vilket vi bor.

2. Se, på ängens liljor hur de växer

- a) Jesus tycks mena att vi har något att lära av ängens liljor. Det grekiska ordet säger oss att vi ska studera, noga iaktta och lära oss av växtriket. Vad är det vi ska lära? Vi ska lära att Gud ger växten! Vi behöver inte bekymra oss för att dagar kommer och går. De kommer och går hur som helst. Vi inser naturligtvis att ängens liljor inte bekymrar sig, men med oss människor är det väl annorlunda?
- b) Jesus talar till sina lärjungar och säger att vår himmelske Fader sörjer för oss. Han gav oss livet och han uppehåller det tills vidare utan att vi kan lägga en aln till vår livslängd. Våra liv ligger helt och hållet i Guds händer.
- c) Den människa som lär sig att förtrösta på Gud behöver inte bekymra sig för morgondagen. Hon lär sig att förtrösta en dag i sänder.

3. Bekymra er inte för mat och dryck

- a) Det är Herren själv som säger så och han kan göra det därför att han vill ge oss liv av sitt liv. Allt vilar i hans händer och vi kan vara trygga, Svpsb 248;-.
- b) Djupast sätt handlar Jesu undervisning om två olika slag av liv, ett där Gud är långt borta och ett där Gud är nära. Genom tron på Jesus Kristus har vi "som en gång var långt borta, kommit nära genom Kristi blod", Ef 2:13. Vi blir delaktiga av ett nytt förbund.
- c) När Gud tar oss in i gemenskapen med sig får vi del av den frihet vi alla längtar efter. I Guds barns frihet finns också frihet från bekymmer. Genom att leva i förtröstan på Gud är vi salt på jorden och ljus i världen, fria från allvarliga bekymmer och grubblerier.

Bergspredikan börjar med Saligprisningarna och att Jesus berättar för sina lärjungar att de är salt på jorden och ljus i världen. Trons gåva. Sedan fortsätter Jesus med att tala om *vad det innebär* och *hur de ska fullgöra* sin uppgift i världen. I vår text försöker Jesus förklara att Gud inte bara har gett oss livet utan att Han också sörjer för oss.

1. Livet är mer än mat och dryck

- a) EB:s rubrik talar inte om miljön, klimatet eller naturen, utan om skapelsen. a) I begynnelsen skapade Gud. Han har skapat allt, ordning och reda, och uppehåller allt. Skapelsen är lagd under förgängelsen. Den har en början har ett slut. b) Gud skapade människan att "odla" och "bevara", Gen 2:15. c) Efter syndafallet ska människan fortsätta att "odla", "bevara" och "äta sitt bröd", men i sitt anletes svett", 3:19. Det betyder också att vi ska vårda miljön, klimatet och naturen. d) Läran om skapelsen hör till trons grundval och vi ska slå vakt om den.
- b) Många människor förstår inte att allt vilar i Guds händer utan kämpar en oviss, ibland desperat, kamp. En kanadensare har ansökt om dödshjälp trots att han är fullt frisk, men han upplever miljöförstörelsen och klimatförändringarna så hotfulla att han inte vågar leva vidare. Människans relation till skapelsen är existentiell och därmed teologisk. Läran om Gud och skapelsen får inte vara en kyrklig variant av vår miljömedvetenhet. Den måste få vara själva utgångspunkten för hur vi tänker och lever. Det finns inget motsägelsefullt i talet om Gud som skapare och människors ansträngningar. Vi är förvaltare och det hör till människans värdighet att var och en av oss har ansvar efter förmåga.
- c) Jesus låter oss veta att Gud är Herren över allt och att vi kan lära oss att förtrösta på Honom, Rom 14:17. Och så exemplifierar Jesus med fåglar som äter och växter som är klädda i härlighet som om skapelsen kan tala till oss!

2. Se, på ängens liljor hur de växer

- a) Jesus tycks mena att vi har något att lära av ängens liljor. Det grekiska ordet säger oss att vi ska studera, noga iaktta och lära oss av växtriket. Vad är det vi ska lära? Vi ska lära att Gud ger växten! Vi inser naturligtvis att ängens liljor inte bekymrar sig, men med oss människor är det väl annorlunda?
- b) Jesus talar till sina lärjungar och säger att vår himmelske Fader sörjer för oss. Han gav oss livet och han uppehåller det tills vidare utan att vi kan lägga en aln till vår livslängd. Vi behöver inte bekymra oss för att vi blir äldre. Det blir vi hur som helst. Våra liv ligger helt och hållet i Guds händer.
- c) "Bekymra er inte för ert liv", säger Jesus. Den människa som lär sig att förtrösta på Gud kan arbeta vidare i sitt anletes svett, kanske våndas inför sin uppgift, men hon behöver inte vara rädd för morgondagen. Hon lär sig att förtrösta en dag i sänder, Svpsb 249: -.

3. Bekymra er inte för ert liv!

- a) Det är Herren själv som säger så. Han kan och vill fylla oss med sin frid, Kol 3:15. *Djupast sätt handlar Jesu undervisning om två olika slag av liv.* För många människor är Gud okänd och långt borta. De lever utan Gud och utan hopp i världen, Ef 2:12. För en sådan människa kan rädslan vara befogad och komma att prägla hennes livsstil. Gud kallar emellertid varje människa till sig och var och en

- av oss har möjlighet att lära känna Gud genom skapelsen, i samvetet, men främst genom Guds uppenbarelse i Jesus Kristus. När vi åtminstone anar något av vem Gud är, sträcker oss efter honom och förtröstar på hans gärning ... föds vi på nytt.
- b) Gud kan tyckas långt borta, men han är nära (Rom 1:20, 2:15). Och genom tron på Herren Jesus kommer han till oss och ger oss liv av sitt liv. Från den stunden vilar allt på nytt i hans händer och vi kan vara trygga. Vi tas upp i Guds stora familj. Herren Jesus blir vår broder och flyttar in i våra samveten, Ords 4:23. Stenhjärtat ersätts av ett hjärta av kött och blod.
 - c) Och ur det nya hjärtat växer en ny livsstil fram. När Gud tar oss in i gemenskapen med sig får vi del av det nya, fulländade förbundet och den frihet Kristus förvärvat åt oss. I Guds barns frihet finns också frihet från bekymmer. Det är genom att leva i förtröstan på Gud som vi är salt på jorden och ljus i världen, fria från allvarliga bekymmer och grubblerier samtidigt som vi motiveras att arbeta mycket. Detta nya förbund bekräftar Herren Jesus med sitt eget blod och det förnyas vid varje nattvardsgång.

Evangeliebön